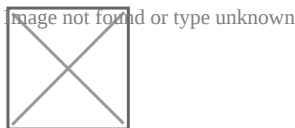

Ιερομόναχος Νικόδημος Κουτλουμουσιανοσκητιώτης (1926 - 17 Ιουλίου 1986)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερομόναχος Νικόδημος Κουτλουμουσιανοσκητιώτης (1926 - 17 Ιουλίου 1986)

Ιερομόναχος Νικόδημος Κουτλουμουσιανοσκητιώτης (1926 - 17 Ιουλίου 1986)

Ο κατά κόσμον Εμμανουήλ Καλλιγιαννάκης και μετέπειτα ευλαβέστατος παπα-Νικόδημος γεννήθηκε στον Κρουσώνα Ηρακλείου Κρήτης το 1926. Εργαζόταν στ' αμπέλια και τις ελιές, μελετούσε βίους αγίων και δεν έλειπε ποτέ από την εκκλησία. Μία νύχτα, εορτή του Αγίου Πνεύματος, καληνύχτισε τους γνωστούς του, πήρε ένα τσουβάλι, όπου έβαλε τα λίγα πράγματά του κι έφυγε για τη μονή Αγίου Αντωνίου Βροντησίου, όπου μετά καιρό εκάρη μοναχός. Κατόπιν πήγε στην Ιερά μονή Οδηγητρίας και στη συνέχεια στη μονή Κουδουμά, όπου χειροτονήθηκε διάκονος και ιερέυς, από τον επίσκοπο Αρκαδίας Τιμόθεο († 2006) ο οποίος τον χειροθέτησε και Πνευματικό. Εξομολογούσε πολλούς και η προσευχή του θεράπευε άρρωστους και δαιμονισμένους. Διετέλεσε για μία διετία και ηγούμενος της μονής. Όλη η αδελφότητα του είχε ιδιαίτερη ευλάβεια. Κάποτε τον είδαν να μιλά με την Παναγία στην εκκλησία. Ο ίδιος από ταπείνωση το αρνήθηκε. Ένα διάστημα έκανε και στη μονή Απεζανών. Στη συνέχεια έφυγε για το Άγιον Όρος, όπου έμεινε περίπου μία εικοσαετία για να μην τον τιμούν οι άνθρωποι και να δοθεί όλος στην προσευχή.

Προσήλθε το 1963 στην Καλύβη των Αγίων Αρχαγγέλων της ιεράς σκήτης Αγίου Παντελεήμονος-Κουτλουμουσίου, της οποίας διετέλεσε και Δίκαιος. Ήταν διακριτικός και ευπροσήγορος Πνευματικός και προσήρχοντο προς εξομολόγηση μοναχοί, λαϊκοί και μαθητές της Αθωνιάδος Σχολής. Στο πετραχήλι του προσερχόταν να καταθέσει τους λογισμούς του και ο μακαριστός Γέροντας Παΐσιος († 1994). Είχε ένα βαρέλι, στο οποίο βάπτισε ετεροδόξους στην Όρθοδοξία. Ήταν πολύ αυστηρός στον εαυτό του και επιεικής στους άλλους.

Τον γνωρίσαμε λίγο κι εμείς. Υπήρξε ο ευλογημένος, πράος, μακρόθυμος, ανεξίκακος, φιλακόλουθος, ακτήμων και ελεήμων. Πολλές φορές προσευχόταν όλη τη νύχτα στο ύπαιθρο, με τα χέρια υψωμένα. Ένας προσκυνητής τον βρήκε δεόμενο κάτω από μία ελιά να λάμπει από τη θεία χάρη. Ήταν ταπεινός, ειρηνικός, ησύχιος, αφιλόνικος, χαριτωμένος, ακόμη και φιλόζωος.

Ο παπα-Νικόδημος (στο μέσον) σε αγιασμό πανηγύρεως της ιεράς σκήτης Κουτλουμουσίου

Image not found or type unknown
Ο παπα-Νικόδημος (στο μέσον) σε αγιασμό πανηγύρεως της ιεράς σκήτης Κουτλουμουσίου (196

Ήταν ένας κρυφός και μεγάλος αγωνιστής του πνεύματος. Κάποτε ήταν πολύ

στενοχωρημένος, γιατί δεν είχε χρήματα ν' αγοράσει λάδι για τα καντήλια της Καλύβης του. Δεν νοιαζόταν τόσο για τον εαυτό του, όσο γιατί δεν είχε λάδι ν' ανάψει τα καντήλια της Παναγίας και των Αρχαγγέλων. Είχε νυχτώσει κι άρχισε να κλαίει από τη λύπη του. Παρακαλούσε την Παναγία, τους Αρχαγγέλους και τον άγιο Παντελεήμονα να τον συνδράμουν. Άναψαν τα καντήλια και ο φανός της αναγνώσεως και όλα, αλήθεια, ήταν πió λαμπερά από ποτέ. Διάβασε όλη την ακολουθία, τη στιχολογία, τα Ψαλτήρια, την Παράκληση και τους Χαιρετισμούς. Όταν ξημέρωσε για τα καλά, έσβησαν μόνα τους. Έλεγε με θαυμασμό ο μακάριος: «Πρώτη φορά είδα τα καντήλια να έχουν τέτοιο φως...». Όταν του ζήτησαν προσκυνητές λόγους σωτηρίας, τους είπε απλά και ταπεινά: «Να έχετε περισσότερη αγάπη για τον Θεό και τους ανθρώπους. Με αυτές τις δύο πτέρυγες πετάμε στον ουρανό. Απ' αυτές τις δύο εντολές, όπως μας λέγει ο Χριστός, κρέμονται όλος ο Νόμος και οι Προφήτες. Ν' ανάψουν οι καρδιές μας από αγάπη για τον Θεό, ενώ τα μάτια μας να γεμίσουν δάκρυα συμπάθειας για τους αδελφούς μας, διότι όλοι είναι πλασμένοι κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Θεού και Πλάστη μας και όμοιοι με εμάς».

Ο παπα-Νικόδημος λειτουργός στην ιερά μονή Αγίας Ειρήνης Κρουσσώνος Κρήτης

Image not found or type unknown

Ο παπα-Νικόδημος λειτουργός στην ιερά μονή Αγίας Ειρήνης Κρουσσώνος Κρήτης

Αναγκάσθηκε να μετοικήσει στο Ιβηρίτικο Κελλί της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Νοικοκύρευε περισσότερο την ψυχή του παρά το Κελλί του. Ασθένειες τον πήγαν στη Θεσσαλονίκη και την Κρήτη. Εκοιμήθη, αφού προείδε το τέλος του, στην Ιερά μονή Αγίας Ειρήνης Κρουσώνος, νουθετών και στηρίζων τις εκεί μοναχές, στις 17.7.1986. Εκεί και ψελλίζοντας την ευχή του Ιησού, αφού είχε μεταλάβει των αγράντων Μυστηρίων, και ενώ έλαμπε το πρόσωπό του, κάνοντας το σημείο του σταυρού, ξεψύχησε και ετάφη. Πολλά καλά διηγούνται περί αυτού ο υποτακτικός του Γέροντας Παύλος (| 2009) και οι καλές μοναχές της Αγίας Ειρήνης, οι όποιες μιλούν και για το προορατικό του χάρισμα. Ήταν άγιος άνθρωπος, λένουν. Δεν κοιμόταν σχεδόν καθόλου τη νύκτα. Δεν ενδιαφερόταν για τίποτε στη ζωή του, παρά μόνο για τα πνευματικά.

Το σκήνωμα του παπα-Νικοδήμου στην ιερά μονή Αγίας Ειρήνης Κρουσσώνος

Image not found or type unknown

Το σκήνωμα του παπα-Νικοδήμου στην ιερά μονή Αγίας Ειρήνης Κρουσσώνος

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Ιωαννικίου Κοτσώνη αρχιμ.. Αθωνικόν Γεροντικόν, Κουφάλια Θεσσαλονίκης 1999, σ. 444. Χρυσοστόμου Παπαδάκη αρχιμ., Οι όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος και η Ίερά Μονή Κουδουμά, Μοίρες 2003, σσ. 550-563. Αντωνίου Στιβακτάκη. Κρήτες Αγιορείτες Μοναχοί, Ιεράπετρα 2007, σσ. 100-101.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Γ΄ – 1956-1983, σελ. 1157-1161, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.*